

der er stor beskæftigelse af kvinder. Jeg tænker her bl.a. på sundhedssektoren.

Forslaget er også voldsomt dyrt. Venstre og De Konservative har tidligere fremsat et forslag til 1 års fleksibel barselorlov. Det er et forslag, der tilgodeser alle tre væsentlige elementer, altså hensynet til børnefamilierne, belastningen på udbuddet af arbejdskraft og økonomien.

Det forslag, som regeringen vil fremsætte efter nytår, giver 1 års fleksibel barselorlov; et forslag, der giver mulighed for 1 års barselorlov så fleksibelt, at den enkelte familie kan indrette orloven, som det passer bedst ind i den enkelte families hverdag med hensyn til samvær med barnet, samvær i familien, tilknytning til arbejdspladsen – i det hele taget en harmonisk hverdag.

Dertil kommer, at forslaget ikke påvirker udbuddet af arbejdskraft negativt, altså at vi ikke fjerner arbejdskraft fra det arbejdsmarked, som jo i dag på visse områder har mangel på arbejdskraft, og som efter alle solemerker at dømmen vil få endnu større problemer, når vi kommer nogle år frem. En belastning af arbejdskraftudbuddet vil forringe vores velfærd på alle øvrige områder. Derfor er det også vigtigt med en balance på dette område.

Regeringens forslag vil ikke bare være fuldt ud finansieret, men også have en overskuelig påvirkning af statsfinanserne. Det er alle meget vigtige elementer, når vi snakker barselorlov. Derfor skal det være Venstres opfordring, at vi nu lader drøftelserne om barselorloven indgå i finanslovforhandlingerne, som ender med, at vi får – forhåbentlig – en 1-årig fleksibel barselorlov, der tager udgangspunkt i børnefamiliernes behov, ser på påvirkninger af udbuddet af arbejdskraft og tager højde for økonomien.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Vibjerg, Venstres ordfører, siger, at Kristeligt Folkepartis forslag i høj grad er i overensstemmelse med Venstres forslag, men kommer så længere henne ind på, at vores er meget, meget dyrere end Venstres. Og det er jo genialt, hvis deres kan være næsten lige så godt som vores uden at være dyrere. Jeg burde måske have spurgt ministeren om det – vi har ikke så meget tradition for korte bemærkninger til ministrene ved beslutningsforslag, men ministeren nævnte også de høje priser for nogle barselorlovsforslag.

Jeg må så spørge Venstres ordfører: Bakker Venstre de beregninger op, de prisberegninger, som den tidligere regering brugte ved vurderin-

gen af de forskellige barselorlovsforslag? Er det stadig væk de beregninger, man tror på, som er i modsætning til, hvad finansministeren troede det kostede, da fru Jytte Andersen stillede et spørgsmål i marts måned sidste år, hvor prisen for 1 års barselorlov blev sat til 3,6 mia. kr., og da vi så forhandlede her i oktober-november måned, var prisen for den samme ydelse steget til 5,5 mia. kr.? Hvilken en af Finansministeriets vurderinger støtter Venstre sig til?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget enig med hr. Jens Vibjerg i, at der er tre hensyn at tage, når vi snakker barsel, dels det familiepoltiske, dels belastningen på arbejdsmarkedet og dels økonomien.

Jeg vil gerne spørge Venstre: Ligger der i Venstres forslag, at man indfører en børnepasningsgaranti, sådan at vi ikke med en forlænget barselorlov er med til at skubbe kvinderne tilbage til kødgryderne? Med en børnepasningsgaranti kan vi jo netop sikre, at de store kvindearbejdspladser, detailhandel og lignende, har garanti for, at folk kan komme tilbage til arbejdspladsen, hvis de ønsker det. Det er det ene.

Det andet er økonomien. Har jeg forstået det ret, at Venstre vil give en længere barselorlov, men til gengæld vil man finansiere den ved at fjerne børnepasningsorloven? Det vil sige, at man giver med den ene hånd og tager med den anden hånd.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg må sige, at det var den tyndeste afvisning, jeg har hørt af et forslag, som man ellers bryster sig af selv at stå fadder til.

I sidste samling var det sådan, at SF fremsatte et forslag på baggrund af Venstres tanker om en 1-årig barselorlov, og det stemte Venstre også imod.

Nu forstår jeg, at man også vil stemme imod det her. Kunne man ikke bare gå så langt, så man kan sige: I princippet er vi enige? For nu har Venstre adskillige gange haft lejlighed til at sige: Det har vi sagt i valgkampen, vi vil det og det og det. Og så første gang man får chancen for at bevise det i parlamentet, ja, så kan man ikke tage stilling, for så er det noget helt andet, og der er hundredvis af ting i vejen.

Derfor vil jeg spørge: Hvad er der reelt set i vejen med det forslag her, når nu Venstre vil den